

[Bodil Thrane]

Endelig som det sjette og sidste kan jeg på Venstres vegne anbefale en uddelegering til kommunerne, når vi taler om sagsbehandlingen af nyopførelser af støttet byggeri, for der er i øjeblikket faktisk tale om en dobbelt administration, da både kommuner og stat er sagsbehandlere, f.eks. når der skal købes grund til almennyttigt boligbyggeri. Det bør fremover overlades til kommunerne alene, der så alene skal meddele tilsagn på statens vegne.

Med disse ord vil jeg meget gerne samlet anbefale boligministerens lovforslag til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Grete Schødt (S):

Jeg vil gerne spørge fru Bodil Thrane, hvorledes fru Bodil Thrane vurderer bemærkningerne i lovforslaget, når det siges, at dette her kun vedrører tekniske forandringer for Landsbyggefonden. I bemærkningerne står der nemlig anført, at hvis man opkræver en stigning på 13,80 kr. pr. kvadratmeter, det vil altså sige en huslejestigning, vil det altså få nogle omkostninger og nogle konsekvenser, der går i retning af kommunale udgifter på boligydelse på ca. 40 mio. kr.

Hvis det er teknik, så er der i hvert fald noget, jeg ikke forstår.

Holger K. Nielsen (SF):

Både Venstre og De Konservative taler meget om, at boligmarkedet skal normaliseres, og derfor vil jeg gerne have at vide, hvad det egentlig betyder. Hvad er normalt? Det synes jeg er et godt spørgsmål også i denne sammenhæng.

Men ellers er jeg kommet ind på nogle af mine synspunkter under de korte bemærkninger. Vi mener, at nedskæringen af kvoterne er usaglig.

Ølgaardrapporten viser, at der faktisk er et boligbehov. Og også byggesituationen i øjeblikket viser, at byggeriet er ved at gå meget voldsomt tilbage.

Vi stillede spørgsmål om det i Boligudvalget i efteråret, og den vurdering, Boligministeriet gav dengang, var, at man i 1991 forventede et bruttoboligbyggeri på knap 20.000, tror jeg det var. Hvis vi holder fast i Ølgaardudvalgets forudsætning om en afgang af boliger på 5.000 om året, er vi altså nede på en nettotilgang på omkring 15.000 boliger årlig. Det er ikke ret meget,

og det er under den forudsætning, Ølgaardrapporten har, nemlig 20.000 netto, hvorefter man har dækket boligbehovet ved pbe-20 efter år 2000. Derfor er der sagligt grundlag for at få et større almennyttigt byggeri i de næste par år.

Også statsfinansielt er det en fordel at sætte boligbyggeri i gang – det stillede vi spørgsmål om sidste år – for det giver en klar fordel for statskassen at forhøje kvoten. Hvis der ikke er brug for boligerne, skal man naturligvis ikke gøre det, det siger sig selv, men i og med at der er brug for disse boliger, i og med at det private byggeri er gået næsten i stå, er der altså sagligt grundlag både på den ene og den anden måde for at forhøje kvoten for det almennyttige byggeri i 1991.

Jeg har lige et par kommentarer til rammebeløbsnedsættelsen. Vi har løbende været villige til at diskutere rammebeløbene. Vi har tidligere støttet en fastfrysning, men jeg vil gerne lige gøre boligministeren opmærksom på den rapport, som kom fra Boligministeriet forrige år, tror jeg det var, hvor en arbejdsgruppe analyserede, om man kunne forbedre systemet med rammebeløbene. Deri var der faktisk adskillige gode forslag, som kunne give et bedre incitament til at bygge billigere, og det er det, der er brug for. Et af problemerne ved det nuværende system er, at der er ikke et tilstrækkeligt incitament til at bygge billigere.

Jeg indkaldte til et samråd med den tidligere boligminister, og hun var villig til at se på sagen, og jeg vil derfor gerne spørge nu, hvad der er grunden til, at denne rapport tilsyneladende er havnet i en skrivebordsskuffe i Boligministeriet, og at der overhovedet ikke er taget højde for den i disse forslag, hvor man bare lineært skærer ned.

Vedrørende driftsudgifterne vil jeg gerne sige, at jeg måske kunne forstå det, hvis vi havde en konservativ boligminister, men en Venstreminister, en liberal minister, der går meget ind for, at man skal decentralisere tingene, forstår jeg ikke kan gå ind for, at vi her i Folketinget skal blande os i, hvis man ude omkring bruger demokratiet på en måske ikke altid hensigtsmæssig måde. Og det gør man ikke efter vores opfattelse – jeg mener bestemt, man kan kritisere mange afdelinger for at køre med for høje driftsudgifter, men er det noget, vi skal blande os i herinde? Jeg synes det ikke, og jeg kan ikke forstå, at en Venstreminister vil lægge navn til,